

донесу став о том важном питању, на сваком епископу понаособ би било да одлучи хоће ли некога ко је стигао из такозване Кијевске цркве крштавати на канонски ваљан начин или би та особа била примљена светом тајном миропомазања. С тим је у најужој вези и питање да ли брачни друг који долази из „надлежности“ такозване Кијевске цркве може ступити у црквени брак с брачним другом који је у духовној надлежности Српске православне цркве. Одговор на то питање је да таквог црквеног брака не може бити уколико претходно није разрешено питање крштења.

Треће предавање, под насловом „Срби и религијски интервенционизам“, одржао сам 13. априла 2019. студентима Историјско-филолошког факултета. Предавање се тицало политичких аспеката верских изазова српској држави и цркви после разбијања СФР Југославије. Посебно је било речи о религијском интервенционизму који су против српског православља обављали евроатлантски апарати на челу са Вашингтоном, Ватикан, Црква у Хрвата, исламске заједнице Бошњака и Албанаца, али и суседне православне цркве – посебно Македонска православна црква у расколу и Румунска православна црква.

Религијски интервенционизам против српског народа и сви његови актери недовољно су познати руској јавности. С тим у вези, студенте је овог пута највише занимала агресија НАТО на СР Југославију и положај српских цркава и манастира на Косову и Метохији.

У Белгороду, иначе, делује и Институт за српски језик и комуникације који се налази у саставу Белгородског државног технолошког универзитета „В. Г. Шухов“. Директорка института је Викторија Рјапухина. Посебан утисак на мене оставила је посета меморијалном комплексу „Прохоровка“, који се налази на месту где се 12. јула 1943. догодила Битка код Прохоровке, највећа тенковска битка у војној историји, између нацистичког агресора и совјетских одбрамбених снага.

Александар РАКОВИЋ

---

Међународна конференција *Contemporary Challenges on Protection and Managing of Natural and Cultural Heritage*, Охрид, 17–19. 1. 2020.

У Охриду је 17–19. јануара 2020. организована осма међународна конференција под називом *Contemporary Challenges on Protection and Managing of Natural and Cultural Heritage*. Конференцију је организовао Универзитет ФОН (Скопље, Северна Македонија) у сарадњи са: Institute for Socio-Cultural Anthropology of Macedonia (Скопље, Северна Македонија), MIRAS - Social Organization in Support of Studying of Cultural Heritage (Baku,

Azerbaijan), Russian Political Science (Moscow, Russian Federation) и Global Processes Journal (Florida, Miami, USA).

Разлог за одржавање овог научног скупа, „према наводима организатора, били су изазови са којима се, у последњих неколико деценија, суочавају животна средина, културно наслеђе, као и нематеријална баштина. Низ штета које је изазвао човек, укључујући климатске промене, крчење шума, пустошење, губитак биолошке разноликости, оскудице природних ресурса, загађење и последични природни и с тим повезани утицаји трансформисали су екосистеме, учинили су да значајна историјска места постану рањива, а језици и усмена традиција суочили су се са борбом за опстанак јер климатске промене прете да раселе заједнице. Организатори су посебно истакли природно и културно наслеђе Охридске регије, која се под заштитом Унеска третира као „природно и културно добро под ризиком“. Хидрологија и биодиверзитет Охридског језера изложени су различитим утицајима, укључујући смањен водостај и загађење воде, што би дугорочно гледано могло да представља претњу целом екосистему језера и уопште охридском пејзажу. Због наведених изазова, организатори су сматрали да би конференција могла да покрене питање изградње програма отпорности, као и да би се овде истакле идеје и планови који се тичу одрживог коришћења и заштите природне и културне баштине.

На конференцији је учествовало 56 учесника из десет земаља, укупно 35 радова. Првог дана конференције у три сесије у конференцијским салама музеја „House of Уранија“ били су следећи учесници: Ана Петровска, Зоран Павлов, Љиљана Поповска, Дејан Пановски, Љубомир Гајдов, коаутори Рубин Земон, Сања Ангелоска и Марина Врвцоска, Андреј Гороков, коаутори Луиђи Сантакроче и Зоран Виторовић, коаутори Илија Ацески и Ива Петрунова, Астрит Мемиа, Хазица Бериша, Емилија Апостолова Чаловска, Јасминка Ристовска Пилицкова, Драгица Чекеровска, коаутори Гордана Ангеличин-Жура и Горан Патчев, Божица Славковић Мирић и Каролина Лендак-Кабок. Аутори су представили своја истраживања о баштини Охридског региона, пре свега мерама за њено очување, важности Унеска у томе, као и условима, могућностима и изазовима природног и културног наслеђа ове регије. Учесници су се такође бавили и целокупним македонским културним наслеђем, као на пример доприносом Гоце Жура у афирмацији и заштити овог наслеђа, базиликама из 19. века као конзерваторском изазову, традиционалним тканинама као делу светске културне баштине. Затим, аутори су проучавали и баштине суседних народа, у одређеним периодима и под различитим утицајима, попут животне средине и културног наслеђа Албаније, затим културног наслеђа на Косову и Метохији у периоду између два светска рата, као и претње радикалног ислама културном наслеђу у Европи.

Другог дана конференције своја истраживања у две сесије су представили: коаутори Зоран Матевски и Душка Матевска, Дејан Методијевски, коаутори Оливер Филипоски и Кристијан Џамбазовски, Љупчо Јаневски, коаутори Десислава Ботсева, Георги Тсолов и Елка Василева, коаутори Георги Николов, Веселина Љубомирова и Никола Танаков, Ahmet Aytaç, Elnura

Babayeva, коаутори Meleq Shopi и Denis Himci, Индира Хаџибулић и Kubilay Akman. На овим сесијама аутори су истакли значај туризма за македонску државу и нарочито Охридску регију, као и кључне факторе за приступачност туризма у југоисточној Европи. Говорили су о значају верске културне баштине у сврху туризма, улози гастрономије као саставног дела културног туризма на примеру Охридске регије, утицају субвенционисања на македонски туристички сектор и одрживост дестинације. Као и претходног дана конференције, било је речи и о суседним државама и њиховом културном наслеђу, па се тако говорило о албанским венчањима као друштвеном феномену и делу албанске културне баштине, као и о заштити бошњачке културе у Србији.

Конференција *Contemporary Challenges on Protection and Managing of Natural and Cultural Heritage* врло је значајна јер је велики изазов за свако друштво очување природне и културне баштине. Поред истицања Охридског региона као дела светске баштине, на конференцији је представљено и културно наслеђе других народа на које би требало обратити пажњу. Закључено је да би приоритет сваког друштва требало да буде очување културног крајолика и рационално коришћење природних ресурса. С обзиром на то, тема ове конференције није само актуелни већ и стални изазов који се односи на све нас.

Божица СЛАВКОВИЋ МИРИЋ